చెన్నకేశవులు అన్నిటికీ తెగించి మరీ కూచున్నాడు. బాగా పదునుపెట్టి వెంట తెచ్చుకున్న గీతకత్తి, గడ్డివామి నానుకునివున్న వేపచెట్టు కొమ్మల్లోంచి తొంగిచూసిన చంద్రుడికళ్ళను జిగేలు మనిపించింది. అతడు చేరగిలబడి కూచున్న గడ్డివామివెనక పందికొక్కులో, వెంట్రవలో గుర్రుగుర్రుమంటూ చావు బతుకుల పోరాటం చేస్తున్నవి. వామి చుట్టూవున్న చిళ్ళకంప కొమ్మల రెమ్మలమధ్య గూడుకట్టుకున్న గువ్వ పిట్టల జంట బెదిరి కుర్‌కుర్ మన్నది.

చెన్నకేశవులు కూచున్నచోటునుంచి లేచి, చిళ్ళకంచె దగ్గరకుపోయి మోకాళ్ళమీద వంగి డొంకకేసి కళ్ళు చికిలించిచూశాడు డొంక నిర్మానుష్యంగా

వున్నది. డొంకకు రెండువైపులా చిత్రవాత్తుగా పెరిగిన ఈతచెట్ల చీకటినీడలకేసి పరీక్షగా చూశాడు. అక్కడేదో ఆకారం ఒకటి హఠాత్తుగా ఒక ఈతచెట్టుకిందనుంచి దెయ్యంలా గెంతి లేచినిలబడి, అతడున్నచోటుకేసి, గబగబా నడిచిరావటం కనిపించిందతడికి.

"పొరబడ్డాను. ఇద్దరనుకున్నాను, ఒకళ్లాగేవుంది." అనుకుంటూ కేశవులు తలకుచుట్టుకున్న తుండుగుడ్డను ఊడదీసి, అందులో గీతకత్తిని భద్రంగా చుట్టి పట్టుకొని, నక్కుతూ వెళ్ళి, గడ్డివామికి ఒకపక్కగా వంగినిలబడ్డాడు.

ఈతచెట్ల నీడలవాటునుంచి పిశాచంలా కప్పిగంతేసిబయలుదేరిన ఆకారం సూటిగా ముళ్లకంచె దగ్గరకు వచ్చి, లోపలకొచ్చేదారికి అడ్డంగా పెట్టిన వాసాల్లోనుంచి లోపలకు దూరుతూ, "కేశవులూ, జాగత్తరోయ్, గీతకత్తితో మెడ తెగేశేవ్!" అంటూ కేకవేసింది.

కేక వింటూనే, ఆ గొంతు గుర్తుపట్టిన చెన్నకేశవులు వామిచాటునుంచి బయటికొస్తూ, "ఎవర్రా...బొబ్బిలా? గీతకత్తేంటి?" అన్నాడు.

బొబ్బిలి పిచ్చెత్తినవాడిలా కాండ్రించి నవ్వుతూ, "తెలుసురోయ్, కేశవులూ నీ యవ్వారం అంతా తెలుసురోయ్. అరకోసెడంలో చెట్టుకింద దొంగి కూచున్న నాకు, వెన్నెలుండి ఆ గీతకత్తి మెరవటం కంటబడింది. ఆ పళాన లేచి బయల్దేరాను. ఆహా! మనోడే కేశవులు అన్న దయిర్యంతో!" అన్నాడు.

"ఇక్కడికి రాటానికి దయిర్యం ఎందుకు? మనం యిరోదోళ్ళం కాదే!" అన్నాడు కేశవులు.

"మనం కాదనుకో. నువ్వు కాపలా వసినోళ్ళెవరో నీకు తెలిస్తే సిక్కలేదు. ఆళ్ళే నేననుకొని, సీకటిమాటున కత్తిసురుతావేమో అని బయపడ్డాను" అంటూ బొబ్బిలి, వామిలోగడ్డిని చేత్తో తడువుతూ, ఒకచోటఆగి, "యిక్కడేగా నీ దాపరికం. ఎన్నికాయలు దాశావ్? నా కోటి సాలు," అంటూ గడ్డిలోనుంచి రెండు సీసాలు బయటికి లాగాడు.

కేశవులుముఖం కందగడ్డలా అయింది. కళ్ళు చింతనిప్పుల్లా కణకణమన్నాయి. అతడు ఒక్కఎగురున వెళ్ళి, బొబ్బిలి చేతుల్లోనుంచి, రెండు సీసాకాయలూ లాక్కొని, "రోజూ రాత్రేళ నాకన్నుగప్పి దొంగమేత మేసేవాళ్ళలో నువ్వుకూడా వున్నావా?" అని అడిగాడు.

"నేనా! ఛీ ఛీ. ఆ దగుల్బాజీ వెధవలిద్దరితోనే యాకమవుతా ననుకున్నావా? ఏంమాటరోయ్, కేశవులూ!" అన్నాడు బొబ్బిలి కాస కోపంగా.

"వాళ్ళల్లోఓడివి కాపోతే, సీకీకాయలు వాములో ఎక్కడ దాచిందీ ఎలా తెలిసింది? వాళ్ళిద్దరన్నమాట ఎలా ఎరిక?" అని నిలదీశడిగాడు కేశవులు.

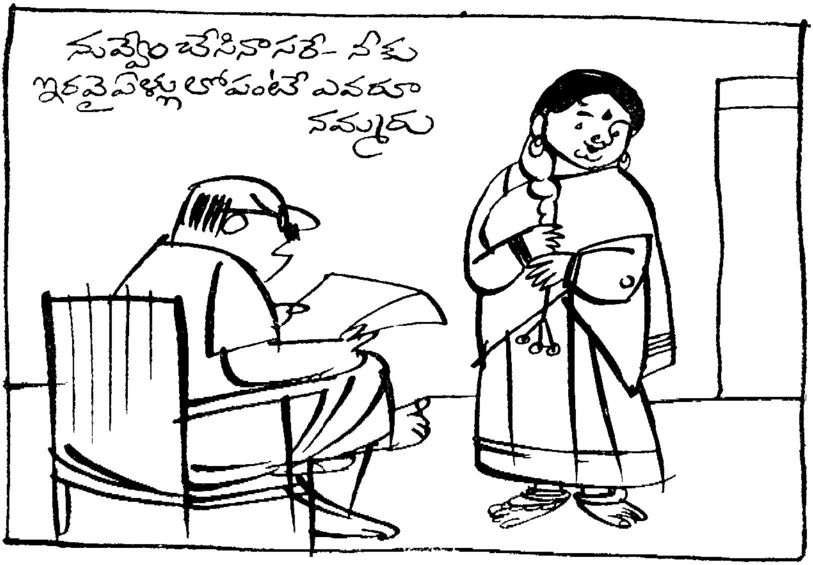

"వీడు బొబ్బిలికాదురా, బెబ్బులి! అదేరా, మాఅయ్య పెట్టినపేరు నిలుపు కొస్తున్నా. యీ ముప్పై ఏళ్ళనుంచీ దొంగసారా అమ్ముకు బతకటమే నీశం. అది దొంగతనంగా తాగిపోటం అంత కన్నా నీశం," అన్నాడు యీసడింపుగా.

"అయితే, యీ గొడవంతా నీకెలా తెలిసింది?" అన్నాడు కేశవులు కొంచెం స్థిమితపడుతూ.

"నిన్న తెల్లారుజామున బస్తీకి పోతూంటే, ఆళ్ళిద్దరూ ఆ దొంక మలుపులో నా కెదురుపడ్డారు. ఇద్దరూ తూలిపడి లేస్తున్నారనుకో, లొల్లాయి పదాలుకూడా పాడుతున్నారు. నిలదీసి అడిగి, టలాయించబోతే, చాచి రెండిచ్చు కున్నాను. అంతా చెప్పేశారు. నువ్వెవరికోసమో వామిలో దాశిపోతున్న రెండుకాయలూ పదిరోజులుగా వాళ్ళు దొంగచాటుగావచ్చి తాగేశిపోతున్నారట. ప్రాణాలు తీసేస్తానని సెప్పాను. ఇక యిటుకేసి రామన్నారు. ఆమాట నిలుపు కుంటారో లేదో సూద్దామని కొంతా... ఏదోకా స్తకుతెక్కి కొంతా, ఆఈతచెట్లెనక కావలా ఏశాను. నీసేతిలో గీతకత్తి తళుక్కుమన్నది. ఆ అహా, మనోడే ఆళ్ళగొంతులు కోసెయ్యటానికి రడీగా వున్నాడని తెలుసుకుని యిటొచ్చాను. నువ్వేమో నన్నే దొంగముండావాడికింద కట్టి మాట్టాడేస్తన్నావు'' అన్నాడు బొబ్బిలి గుక్కతిప్పుకోకుండా.

"ఇదంతా నమ్మమంటావురా, బొబ్బిలీ! నా మీద ఒట్టేనా? సరే, ఆ దొంగలంజీ

కొడుకు లిద్దర్నీ చూశావు, ఆళ్ళు సెప్పిందంతా యిన్నావు ఇక పద . . రేపు కోరట్లో నువ్వు నాకు సాచ్చికం పలకాల." అంటూ కేశవులు, కాపుసారా కాయలు రెంటినీ తిరిగి గడ్డివాములో దాచబోయాడు.

బొబ్బిలి ఒక్క ఎగురున వెళ్ళి, కేశవులు చేతిలోంచి ఒకసారాకాయి వూడలాక్కుని, "ఆ కోరటూ, సాచ్చికం మాట సరేలేరా, కేశవులూ! దొంగసారా అమ్ముకునేవాడివి కోరటులో కెలా పోతావ్? ముందు కాస్త గొంతు తడి సేసుకోనీ!'' అంటూ కాయకు బిగించిన మొక్కజొన్నబెండు మూతను ఆత్రంగా గుంజబోయాడు

చెన్నకేశవులు బరిశె పోటు తిన్న వాడిలా ఒక గావుకేక పెట్టి, ''చస్తావురో బొబ్బిలీ, తాక్కు తాక్కు... తాక్కు!'' అంటూ బొబ్బిలిమీద కలియబడ్డాడు.

ఆ సరికి బొబ్బిలికి రోషం, కోపం గుండెలకు ఎగదన్నింది. కేశవులు వాలకం అతడికి చిర్రెత్తించింది. చేతులో వున్న సారకాయితో కేశవులు గుండెల్లో గట్టిగా ఒకపోటు పొడిచి, అతడు వెనక్కు పడబోయేంతలో ఆపి, జుట్టు పట్టుకుని, "ఏరా, నాతో పరాచికాలతో మొదలెట్టి కుస్తీపట్టుకే తయారయ్యావా? నీ క్కావలసింది ఎడపడబ్బులే గందా. ఇదో, రొండిసున్నె తీసేసుకో. కాపు సారా అమ్ముకు బతికే ఎక్కలకొడుకువి, నామిద కలబడతావా? చిల్చేస్తాను, అంటూ అరిచాడు

కేశవులు అటూయిటూ గుంజుకుని, బొబ్బిలి చేతిలోంచి జుట్టువిడిపించుకుని వగరుస్తూ, "నేను డబ్బుకోసం గడితినే వాణ్ణనుకోకురా, బొబ్బిలీ అసలు సంగతేందో చెప్పేస్తాను......అరె, మూత తియ్యకు, ఇక్కడ వామిలో నేను రహస్యంగా దాచుకుపోయిన సారా, దొంగతనంగావచ్చి తాగిపోయే ఆళ్ళెవరినీ అతమార్చేందుకు, ఆ సారాలో యియ్యాళ ఎలికమందు కలిపాను. పెద్ద ఒట్టు," అన్నాడు.

"దొంగసారా యాపారంవోడి ఒట్టూ సొట్టూ ఎవణ్ణమ్ముతాడ్రా? ఎలిక మందు కలిపినోడివి అలా వూరుకోక, గీతక త్తెందుకు పట్టు కిక్కడ కూచున్నావ్? ఎహె, పోరా చుంచుమొహం," అంటూ బొబ్బిలి సీసామూత వూడలాగి, తాగేందుకు సీసా పైకెత్తాడు.

ఈసారి కేశవులు గుండెలు బద్దలయ్యేంత పెద్దగా, చుట్టుపక్కల కోసెడు దూరం వినపడేంత బిగ్గరగా ఒక్క కేక పెట్టి, బొబ్బిలిమీదికి లంఘించాడు. బొబ్బిలి ఆసరికే సీసాఎత్తి అందులోని సారా దాదాపుసగం గడగడా తాగివేశాడు. కాపు సారాల రుచీ వాసనా బాగా తెలిసిన అతగాడికూ్కడా—యిందులో ఏదో కొత్త రకం వాసనా రుచీవున్నట్టు కనిపించింది. అంతలో కేశవులు అతడిమీద ఎను

బోతులా విరుచుకు పడ్డాడు. ఆ ధాటికి తట్టుకోలేక వెనక్కు పడబోయిన బొబ్బిలి, ఓ తృటికాలం కాళ్ళు నిలదొక్కుకుని, చేతిలోని సారాసీసా బాగా పైకెత్తి వూపి బలంగా, కేశవులు తలకేసి ఒక్క విసురు విసిరాడు. కాని, అదృష్టంకొందికీ ఆ దెబ్బ కేశవులి తలమీద కాక, భుజంమీదపడింది. కేశవులు ఒకచావుకేకపెట్టి, బొబ్బిలిని అమ్మనాలీ బూతులు

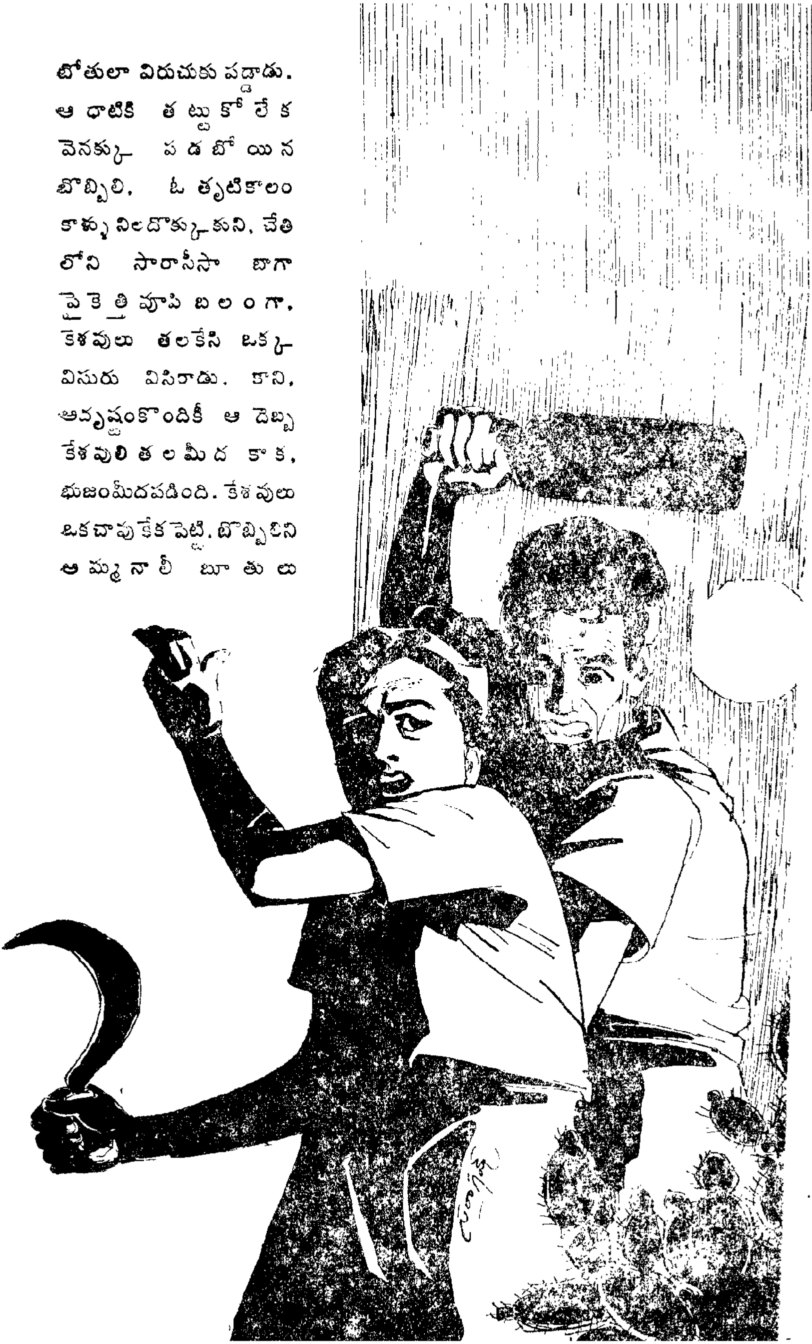

తిడుతూ, చాపచుట్టలా దఢీమని కింద పడిపోయాడు.

బొబ్బిలి యిదేం గమనించే స్థితిలో లేడు. సారా కడుపులోకిపోయి ఒకటీ రెండు నిమిషాలయిందో లేదో— అతడికి గుండె ల్నెవరో పటకారుతోపట్టి గుంజి నట్టు బాధకలిగింది. గొంతు ఆర్చుకు పోసాగింది. కళ్ళు పైర్లుకమ్మినై. అతడు రెండు చేతుల్తో గొంతుపట్టుకుని ఎగశ్వాసా దిగశ్వాసా అయిపోతూ, "కేశవులూ, నువు సెప్పింది, నిజం!" అంటూ గడివామిని ఆసరాగా పట్టుకు నిలబడబోయి, కాళ్ళుతేలిపోగా, నేలమీద బోర్లాపడిపోయాడు.

బొబ్బిలికి స్పృహ వచ్చినట్టయి. పరిసరజ్ఞానం తెలిసేసరికి, అతడు ముత్రాసోళ్ళ తాటితోపుకేసి నడుస్తున్నాడు ఆసరికి చంద్రుడు ఆకాశ మధ్యంనుంచి కిందికి బాగా దిగజారి, దాని అంచుపట్టుకు వేలాడుతున్నాడు. "ఇంటికెళ్ళే దారొ దిలి, యీ దెయ్యాలతోపు కేసెందుకొచ్చా నబ్బా!'' అనుకున్నాడు బొబ్బిలి. అత డికి దెయ్యాలభయం జాస్తి.

"ఎలికమందు కలిపిన సారా తాగి బయటిపడ్డాను. ఇంకా భూమ్మీద నూక లున్నయన్నమాట! ఇంటికే పోదాం. ఈ దెయ్యాలతోపులో కెందుకు?" అను కుంటూ బొబ్బిలి వెనక్కుతిరగబోయాడు అంతలో తాటితోపు అంచునవున్న పెద్ద ఏరిశెనచెట్టుకొమ్మలు కిరకిర మన్నవి. గుండె ఆగినంతపనై బొబ్బిలి అటుకేసి చూశాడు. అక్కడ కొమ్మలమీద నల్లని ముసుగులు కప్పుకూర్చున్నట్టున్న ఆకా రాలు నాలుగై దతడికి కనిపించినై. బొబ్బిలికి గుండె ఆగిపోయినంతపనైంది. గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగి దౌడుతీయ బోయాడు. ఏదో ఆకారం ఒకటి దారికి అడ్డం నిలబడినట్టయింది. బొబ్బిలి కెవ్వు మని కేకవేశాడు.

"అంత బెదిరిపోతావేం, బెబ్బులీ! నే నెవరనుకున్నావ్? ధర్మయ్యని. ఆ వాములదొడ్లో ఒళ్ళు పై తెలియ కండా పడున్న నిన్ను, యిక్కడదాకా చేతిఆసరాతో నడిపించుకొచ్చింది నేనే!" అన్నదా ఆకారం.

''ఎవరూ? ధర్మయ్యా? దెయ్యాల పోతు ధర్మయ్యా? చచ్చాన్రో బాబో!'' అంటూ బొబ్బిలి కీసుమని ఒక్కెగు రెగి రాడు.

దెయ్యాలపోతు ధర్మయ్య, బొబ్బిలిని అంత ఎత్తున గాలిలో అలాగే పట్టుకుని సుతరాంగా భూమ్మీద ఎత్తి కుదేస్తూ. "ఎందుకంత గాభరాపడిపోతావ్, బెబ్బులీ?" అని ప్రశ్నించాడు.

బొబ్బిలి నిలువెల్లా వణికిపోతూ, బొంగురు పోయిన గొంతుతో, "నువ్వు దెయ్యానివి. నాలుగైదేళ్ళ క్రితం నీశవం యీ ముత్రాసోళ్ళ తాటితోపు మధ్యున్న దిగుడుబావిలో తేలటం నేను చూశాను," అన్నాడు.

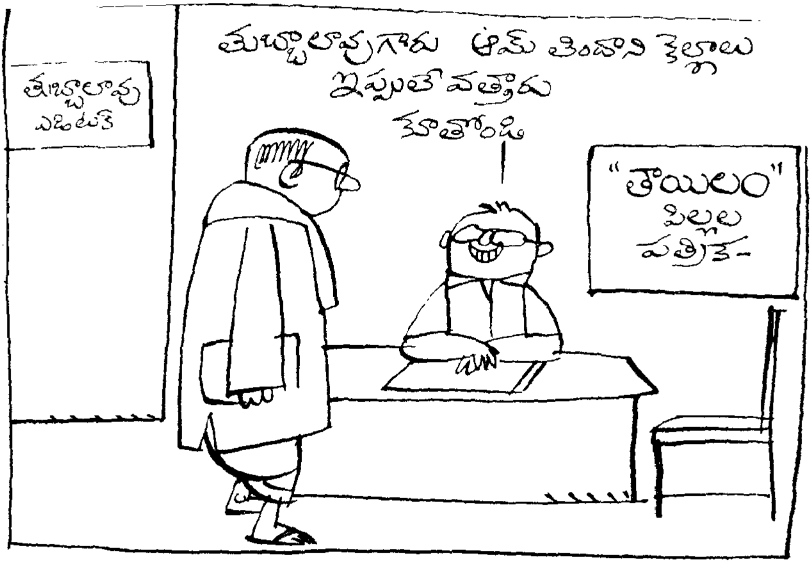

"అదంతా కనికట్టు! నేచేసిన పంపకందెబ్బ!" అన్నాడు ధర్మయ్య కోరమీసాలు మెలివేస్తూ.

"ఏం కనికట్టు? ఏదో చాతబడి చేశావని. మారయ్యగారి కుమారయ్యా నీ పళ్ళూడగొట్టి, పలుగుతో గుండెల్లో పొడిసి ఆ దిగుడుబావిలో పారెయ్యలేదా?" అన్నాడు బొబ్బిలి, ధర్మయ్య ముఖంలోకి గుచ్చిగుచ్చి చూస్తూ.

"అదంతా కనికట్టు! నీ మేలుకే చెబుతున్నాను, నామాట నమ్ము. అదుగో, ఆ కనబడే దిరిశెనచెట్టుమీదో కుంకుడుచెట్టుమీదో దాక్కుందాం పద," అంటూ ధర్మయ్య, బొబ్బిలిచేయి పట్టుకున్నాడు.

బొబ్బిలి గుండె బితుకు బితుకుమంటూ ధర్మయ్య చెప్పిన దిరిశెనచెట్టుకేసి చూశాడు. ఆ చెట్టుకొమ్మల్లో నాలుగాకారాలు కూచునివున్నవి. తను అటుకేసి వస్తున్నప్పుడు చూసినట్టు, వాటికేమీ నల్లని ముసుగుల్లేవు, దయ్యాలమాదిరిగా.

"నేనింతకుముందా కొమ్మలమీద నల్లగా ముసుగులు కప్పుకున్న నాలుగు దెయ్యాల్ని చూశాను," అన్నాడు బొబ్బిలి.

"అదంతా నీ భ్రమ బెబ్బులీ! ఎలుకల మందు కలిపిన సారాతాగి నీ కళ్ళు చెదిరిపోయి అలాంటి భ్రమ కల్పించినై. ఇప్పుడు జాగ్రత్తగా చూడు ... తెలుస్తున్నదా? వాళ్ళు మనలాంటివాళ్ళే," అన్నాడు ధర్మయ్య.

గాతా త్తుగా బొబ్బిలికి మరింత పెద్ద మానం కలిగింది. ఈ దెయ్యాల తు ధర్మయ్య తనని ఇంటికెళ్ళకుండా తేపేందు కింత శ్రమెందుకు పడుతున్నాడు ఆ నలుగురూ మనుషులైతే, యీ చీకటి రాత్రివేళ చెట్టుకొమ్మలెక్కి ఎందు కూర్చున్నారు?

ఇలాంటి అనుమానాలేవేవో బొబ్బిలి మనసులో కదులుతున్నట్టు గ్రహించిన వాడిలా ధర్మయ్య పెద్దగా నవ్వి, "నీ కింకా కొత్త ... అంటే ... ఈ హత్యలు చేయటం...పోలీసోళ్ళకు దొర క్కుండా దాక్కోవటం ... తెలిసిందా? ఆ కొమ్మల్లోవున్న నలుగురూ నీకన్న తక్కువ తినోళ్ళేంకాదు. నీవు చెన్న కేశవుల్ని చంపినట్టే, వాళ్ళూ తలాఒకణ్ణి చంపారు. పోలీసులకి దొరక్కుండా యీ తాటి తోపులోచేరి చెట్లకొమ్మల్లో దాక్కుని కాలం గడుపుతున్నారు. నువ్వూ, ఉరి శిక్ష తప్పుకోవాలంటే, యిక్కడ మాతో పాటు కొన్నాళ్ళపాటు కాలక్షేపం చెయ్యక తప్పదు." అన్నాడు.

తను చెన్నకేశవుల్ని సారాపీసాపెట్టి గట్టిగా నెత్తిమీద కొట్టినసంగతి అప్పటి గ్గాని బొబ్బిలికి గుర్తురాలేదు. వాడు నిజంగా చచ్చుంటాడా?

"కేశవులు నిజంగా సచ్చాడా ధర్మయ్యా?" అన్నాడు బొబ్బిలి.

"ఇంకా తెలీదు. చచ్చే వుండొచ్చు. నువ్వూ, వాడూ వాములదొడ్లో చేసిన ఆపి మహిరావణ యుద్ధం విని. గూడెంవాళ్ళు లాంతర్లూ, కర్రలూ తీసు కుని అక్కడ కొచ్చిపడ్డారు. వాళ్లొచ్చే సరికే నువ్వు యింత నెత్తురూ, యిన్ని పేగులూ వెళ్ళగక్కుని, ప్రాణం కడ ముట్టిపడున్నావు. కేశవులు కొనూపి రితో కుస్తీపట్లు పడుతూండగా, డోలీలో పడేసి వాళ్ళతన్ని బస్తీకి మోసుకు పోయారు." అన్నాడు ధర్మయ్య.

"మరి నన్నెలా వదిలారు వాళ్ళు?" అని ప్రశ్నించాడు బొబ్బిలి అనుమానంగా భయంగా ధర్మయ్య ముఖంలోకి చూస్తూ.

"అక్కడే ధర్మయ్య తెలివితేటలు బయటపడింది, దెయ్యాలపోతుగా నా మంత్రశక్తి ఎలాంటి వనుకున్నావ్? కనికట్టుచేసి ఆ గూడెంవాళ్ళందరి కళ్ళూ కప్పి, నిన్ను ఆ చిళ్ళకంచె మీదుగా దాటించి, యిక్కడికి తీసుకొచ్చాను." అన్నాడు ధర్మయ్య, పెద్దగా ఖాండ్రించి ఉమ్మేతూ.

"నాకంతా ఏదో అయోమయంగా, తిక్కతిక్కగా, మగత మగతగా వుంది, ధర్మయ్యా." అన్నాడు బొబ్బిలి, దిరిశెన చెట్టు కొమ్మలకేసి బిత్తరచూపులు చూస్తూ.

"ఉండదా మరి, బెబ్బులీ!" అంటూ ధర్మయ్య, బొబ్బిలిభుజంమీద చేయి వేసి, తాటితోపుకేసి నడిపిస్తూ, "ఆ చెన్న కేశవులు గాడు ఆ కాపుసారాకాయల్లో

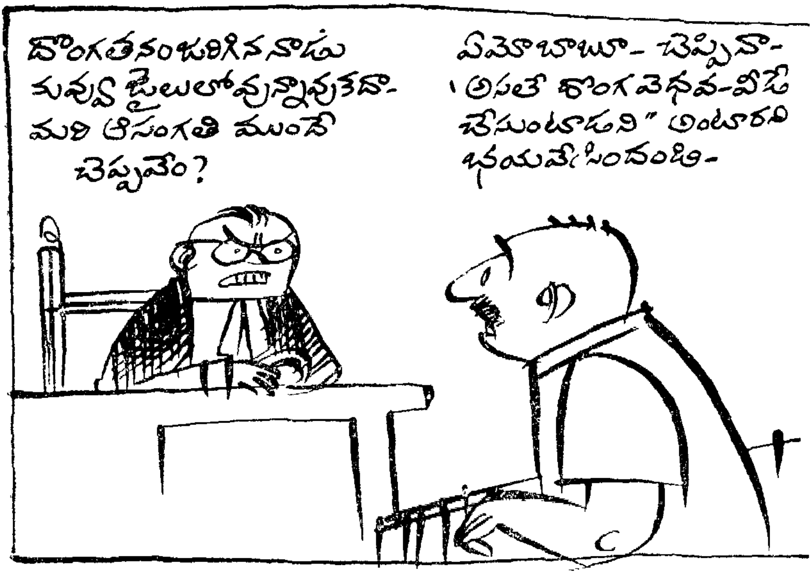

మాంచి ఘాటైన మోతాదులో ఎలుక మందు కలిపాడన్న మాట మరిచిపోకు. ఆ సారా ఒక్క గుక్కెడు తాగుంటే ఎలుకక్కాదు, ఎలుగ్గొడయినా నాలుక వెళ్ళపెట్టి మరీ చచ్చూరుకునేది. ఏదైతే నేం, నువ్వు కేశవులుమీద పగ తీర్చు కున్నావు. తొందరపాటులో నువ్వు కొట్టినదెబ్బ అతగాడి తలమీదినుంచి జారి, గూటిమీద బలంగా తగిలింది. వాడి గూడు మోకాళ్ళదగ్గరకు దిగజారి పోయిందనుకో. వాడు బతకడు, బతికినా అవిటి బతుకే," అన్నాడు.

"వాడు బతికితేనే బాగు, ధర్మయ్యా. నాకు ఉరిశిక్ష తప్పుద్ది," అన్నాడు బొబ్బిలి ఏడుపుగొంతు పెట్టి.

దిరిశెనచెట్టు కొమ్మలు బలమైన గాలితాకిడి తిన్నట్టు కిఱ్ఱుకిఱ్ఱుమన్నవి. ఆ వెంటనే ఒక పెద్దగొంతు, "ఎవర్రా, ఆ రోనేవాలా? తిను, తాగు, పాడు," అన్నది.

బొబ్బిలి తలెత్తి కొమ్మల్లోకి చూస్తూ, "వాడు గారడీ బుడేసాయిబు కాదూ; వాడుచచ్చి రెండు మూడేళ్ళయిందిగందా. యానాది యీరడు పట్టుకొచ్చి కుండలో దాచిన తాసుపామును, తాగిన మైకంలో ముద్దెట్టుకోపోతే కాటుదెబ్బతిని చచ్చాడ గందా?" అన్నాడు బెదిరిపోతూ.

"మనం సచ్చామో, బతికేవున్నామో తెలిస్తే హిక లేందేదిబే! హది తె కేగా హీ శెట్టూ కొమ్మల్ పట్కా హేల్లాట్టం. హీ లోకమే బహ జాదూ మన కవీకట్టిన తఫల్ ఘన్నా జాకెట్టు పా విన్నావ్? అదొక్కటే సత్తెం? పా

మన్నావ్ ?" అన్నాడు గారడీ బుడే సాయిబు.

"ధర్మయ్యా, అంత ఏదో యిది యిడగా వుంది ఆ బుడేసాయిబు చావటం నాకు తెలుసు. ఆ పాడేది దెయ్యంపాట," అన్నాడు బొబ్బిలి.

అంతవరకూ తగ్గుస్థాయిలో పాడుకుంటున్న గారడీ బుడేసాయిబు, బొబ్బిలి మాటలు వింటూనే, "వ్వా వ్వా!" అంటూ విరగబడి నవ్వి, పెద్దగా గొంతెత్తి పాటకు లంకించుకున్నాడు.

వ్వాజ్ఞి రమ్మన్నాన్నాది - వ్వాణ్ణి రమ్మన్నాన్నాది
పొద్దున్న రమ్మనీ - నిద్దరోయిందో,
నిల్లా నిల్లా నిలభండీ హవ్వాబ్బ దానిసోకో
దభల్ ఫన్నా జాకెట్టూ -

"నువ్వూ, నీపాటా తగలడా, వూరుకోరా బుడే," అన్నాడు ధర్మయ్య విసుక్కుంటూ. బుడేసాయిబు పాటాపి హిహిహీ అంటూ నవ్వసాగాడు.

"ఇక్కడంతా నానా కళ్ళంచేరింది, బొబ్బిలీ. వీళ్ళ వెకిలిచేష్టల్ని భరించటం మహాకష్టం. అందులో కొత్తగావచ్చిన వాడివి. ఓ వారంరోజులుగడిస్తే అంతా నీకూ అలవాటైపోద్దిలే," అంటూ ధర్మయ్య, బొబ్బిలి చేయిపట్టుకుని, పరిగెనచెట్టు కొమ్మలమీదికి ఎగిరాడు ఆశ్చర్యం ! బొబ్బిలి అతడితోపాటు గాలిలో తేలిపోయి, చెట్టుకొమ్మమీద నిలబడ్డాడు.

"అంతా కల్లా వుంది ధర్మయ్యా. మనిషి పక్షిలా ఎగిరి కొమ్మెక్కటం ఏంటి ?" అన్నాడు బొబ్బిలి.

"అంతా, నువ్వుతాగిన ఎలుకమందు కలిపిన కాపుసారా కల్పిస్తున్న భ్రమ. గాభరాపడకు." అన్నాడు ధర్మయ్య బుజ్జగిస్తున్నట్టు.

"అరే భాయ్, నువ్వు చేశ్నా గడబిడేంటి బే ? ఆడి పెళ్ళాన్ని మోయించి కేళ్ళల్ని సంపావ్, బులో దీన్‌దీన్," అంటూ చప్పట్లు చరిచాడు బుడేసాయిబు.

ధర్మయ్య అక్కడ కొమ్మలమీద వున్న అందరికేసీ ఓమారు చూసి, బొబ్బిలి చూడకుండా ఏదో సైగచేశాడు. ఆ వెంటనే అందరూ గప్‌చిప్ అయిపోయారు.

తాటితోపుకు దాపుల్న ఎవరో మాట్లాడుకుంటున్న ధ్వని వినబడింది. కొమ్మలమీద వున్నవాళ్ళంతా ఒక్కసారి తలలువంచి కిందికి చూశారు. ఉదయిస్తున్న సూర్యకాంతిధాటికి, చెట్టుకింద గూడుకట్టుకున్న చీకటి గుయ్యారం, తోపులోని పాడుబడ్డ ముత్రాసోళ్ళ లంకలాంటి ఇంటికేసి పరిగెత్తింది.

"తెల్లవారుతున్నది. ఇక మనం యీ కొమ్మల్లో వుండటం ప్రమాదం. ముత్రాసోళ్ళ పాడుకొంపలోకి పదండి," అంటూ ధర్మయ్య లేచాడు

"అమ్మో, నేనక్కడికి రాను ఆ కొంపలో పట్టపగలే దెయ్యాలు కుస్తీ

నేలకరవక, హాహా అని నవ్వుతాడేం?" అన్నాడు బొబ్బిలి.

"అంతా కనికట్టు!" అన్నాడు ధర్మయ్య, మీసాలు ఎగదువ్వుకుంటూ.

"ఉహుఁ. నాకు నమ్మబుద్ధవటంలేఁ!" అన్నాడు బొబ్బిలి.

పగలూ, రాత్రీ – వెన్నెలా, చీకటీ– దిరిశనచెట్టుకొమ్మలూ, ముత్రాసోళ్ళ పాడుకొంపలో ఆటకా – వీటి మధ్య బతుకుగడచిపోవడంతో బొబ్బిలికి, తనాతాటితోపులోకివచ్చి ఎంతకాలంఅయిందో తెలియలేదు. దెయ్యాలపోతు ధర్మయ్యా, గారిడీ బుడేసాయిబూ తతిమ్మావాళ్ళు కూడా, రోజులూ నెలలూ లెక్కపెట్టుకుంటున్నట్టులేదు.

"ఎన్నాళ్ళిలా దొంగబతుకు బతకటం? నే నెళ్ళి పోలీసోళ్ళకు పట్టుబడిపోతా," అన్నా డొకరొజున బొబ్బిలి, ధర్మయ్యతో.

"నీ కిక్కడొచ్చిన కష్ట మేమిటి? రోజెలాగడవటం అన్న బాధలేదు. ఆకలి లేదు, దప్పి కాలేదు. అసలు నీకుఊళ్ళో

పెళ్ళాం బిడ్డలుకూడా లేరాయె. ఇక్కడ మాతోటే హాయిగా కాలక్షేపంచెయ్యి," అన్నాడు ధర్మయ్య.

ఆకలీ దప్పిక ల్లేవన్న ధర్మయ్య మాట వింటూనే బొబ్బిలి బెంబేలుపడిపోయాడు. మనిషన్న తరవాత ఆకలీ దప్పికలు లేకపోవట మేమిటి?

బొబ్బిలి వాలకం చూసి ధర్మయ్య చిరునవ్వు నవ్వుతూ, "అంత గాభరా పడిపోకు. అంతా కనికట్టు! కొంచెం ఆగు యిప్పేస్తాను,'' అన్నాడు

కొద్ది రోజులు గడిచినై. ఒకనాటి మిట్టమధ్యాన్నం ఒడసరి లగ్నంవేళ, పాడుపడ్డ యింటిముందున్న దిగుడు బావి వైపునుంచి యికయికలూ పకపకలూ అటకమీదున్న బొబ్బిలికి వినిపించినై ఆశ్చర్యపడుతూ అతడు బయటికి తొంగిచూశాడు చెన్నకేశవులు చంకకర్ర ఆసరాతో కుంటుకుంటూ నడుస్తూ, మధ్యమధ్య దాన్ని పైకెత్తి, ముందు వస్తూన్న ఎరికలరత్తి నడ్డిమీద సుతారంగా పొడుస్తున్నాడు అది, "హాయ్ మావోఁ" అంటూ కోపగింపుకోబోయి కిలకిలమని నవ్వేస్తున్నది

అది చూస్తూనే బొబ్బిలి గుండెలు భగ్గుమన్నవి. తన దొంగబతుక్కి కారకుడైన దుర్మార్గుడు బతికుండటమే గాక, సొంత సొమ్మయినట్టుగా రత్తితో సరసక్కాలాడుతున్నాడు,

"ధర్మయ్యా! ఒక అత్యకి రెండుతుండవ్; ఆ కేశవులుగాడు మనం అనుకున్నట్టు సావకపోగా, రత్తితో సరసా లాడేస్తున్నాడు. ఆణ్ణిప్పుడు నిలువునా పేల్చేస్తాను." అంటూ బొబ్బిలి హుమ్మని లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఆణ్ణి చంపటం నీవల్లకాదు, పట్టు" అన్నాడు ధర్మయ్య.

బొబ్బిలి నివ్వెరపోతూ, "పట్టటమే?" అన్నాడు

"కనికట్టిప్పేస్తున్నాను బొబ్బిలీ, కాస్త శాంతంగా వుండు మరీ రోషపడ్డావంటే నెత్తురు గుండెలకెదగట్టి ప్రమాదం తేవచ్చు. మనకు మనుషుల్ని కొట్టీ, పొడిచీ చంపే శక్తి లేదు కావాలంటే పట్టుకుని కొన్నాళ్ళ పాటు ఏడిపించి, నానాహింసా పెట్టొచ్చు. తెలిసిందా?" అన్నాడు ధర్మయ్య అతి గంభీరంగా.

"అంటే నేను సచ్చిపోయానన్న మాట, దెయ్యా నన్నమాట! ఈ సంగతి మొదట్లోనే ఎందుకు సెప్పావుకాదు, ధర్మయ్యా," అంటూ బొబ్బిలి బావురుమన్నాడు

ధర్మయ్య అతడి భుజంమీద చేయి వేసి అనునయిస్తూ. "ఆ చెప్పకపోవటం నీమంచికే. హఠాత్తుగా ఆదుర్వార్త చెప్పేస్తే గుండె పగిలి చస్తావని భయపడ్డాను," అన్నాడు.